

ילדי גן "אגוז" בפעילות בטבע מתחברים לעצמם

ילדי הקואצ'ינג

שיחות נפש על העוצמה הפנימית של הרצל ושעת סיפור על החזקות של האינדיאנים ■ הגנת נטע שפירא מאמינה שחוק מהמרדף אחר הישגיות, הילדים צריכים להתחבר לעצמם

שפירא אין חזק ואין חלש ■ צילום: יונב עמרני

כך למשל, אם ילדים בגן רגיל יל- מרו על הפעילות הציונית של הרצל, ילדי גן "אגוז" יתמקרו בכוח הפנימי שלו, באמונה שהודקק לה כדי לקדם את חלומם. "אנחנו משוחחים על האמונה שהייתה להרצל, ואיך שהיא השפיעה עליו", מסבירה שפירא. "אנחנו מדברים על איפה האמונה שלנו נמצאת בגוף, ואיפה היא מתבטאת בחלומות, ואז כפי עילויות יצירה כמו ציור, הילדים בונים מודל לעתיד שלהם".

שפירא גם משלבת את התרבות האינדיאנית בתוכנית הלימודים של ילדי הגן. "שוויון ערך הכוח לקוח מעור לם החי. אני מסבירה לילדים, שהנמר הוא טורף ויש לו כוח בשיניים ולג'ירפה גובה וזהו כוחה ולעכבר, למרות גודל לו, יש גם כוח כי הוא זריז", היא מסבירה. "כל חיה בטבע היא בעלת כוחות, ודרך סיפורים אינדיאניים, אגדות, משלים וסיטולים בטבע לומדים הילדים שאין חזק וחלש, לכל אחד יש את הכוחות שהוא צריך. התפיסה האינדיאנית שבאה מעולם החי מרבת אל הילדים, וכך אנו כמחנכים שותלים את החוויה במקום הרגשי והאישי. אני מאמינה שאני נוטעת זרעים בגיל הנכון, ומשם כל אחד יגדל ויתעצם".

שפירא מאמינה שאם מהגיל הצעיר יוצרים שפה בה ילד מבין מה החוץ והפוטנציאל שלו, הוא מכיר את עצמו טוב יותר. לפי חזונה, התוכנית "בקול הכוח" לא מסיימת בגן שלה. "אני מתכננת להקים קבוצת גננות שינחו את הדרך הזו ומשם נגדל", היא אומרת.

נטע שפירא, 52, גנת בגן "אגוז" ברעננה, העוברת בתחום החינוך כבר 25 שנים ובזמנה הפנוי מאמנת אישית (קואוצ'ינג), מאמינה שאם בילדות היו עובדים עם כל אחד מאיתנו על הכוחות הפנימיים שלנו, היום לא היינו נדרשים לתקן כל כך הרבה. ובכן, היא לא רק מדברת. הילדים שיתחילו את שנת הלימודים בגן שלה, לומדים כמסגרת תוכנית מיוחדת כיצד להשמיע את כוחם הפנימי. בתוכנית שגיבשה שפירא, הנקראת "בקול הכוח", היא גורמת לכל ילד להבין את העוצמות שלו ול"טענתה, מונעת ממנו חסמים חברתיים בעתיד".

"החלטתי להעביר תוכנית העצה מהרגשית חברתית ל-35 ילדים אותם אני מתגשת, כיוון שויהיתי במשך שנים שהתחום החברתי לא מודגש בעיני קר בגילאי הגן, ניתן לומר שהוא אפילו מוזנח", אומרת שפירא. "העבודה בגיל הזה מתמקדת בהישגיות יתר, והפן הרגשי והחברתי נותר מאחור".

אז איך היא עושה את זה? הילדים בגן לא עושים מדי"טציה, אלא משחקים ולומדים כמו בכל גן אחר, רק ששמים דגש על היבטים קצת אחרים. "הילדים בגן עוברים חוויות ומגלים דברים חדשים", אומרת שפירא. "בשיחות ביניהם הם משתפים אחד את השני בגילויים החדשים ובתחושות שלהם. כל חוויה שהם עוברים ביומיום והם מעוניינים לדבר עליה, אנחנו הופכים לשיחה בין כולם והילדים מבטאים את עצמם. אני מראה לילדים איך אפשר מהכוח הפיזי להגיע לכוח של החברות והאמונה".

